

საქმე # 160141318002254433

საქმე #1/37-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

26 მარტი, 2018 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ნათია მიქელაძე, თამარ სისვაძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ირ----- გუ-----, გი----- ძი-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ნი----- მა----- (დაბადებული - 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #1-----, განათლების არ მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ბოლნისი, სოფელი ზვარეთი.

ადვოკატი - ვა----- ას-----, ლე--- ჯა-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტით.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, არასრულწლოვანის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი პირის მიმართ.

თარჯიმანი - ნა----- იბ-----, სუ----- მა-----

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 8 იანვარს, შუადღის საათებში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში, თავის საცხოვრებელ სახლში, ნი----- მა-----მა, სარეცხის გარეცხვასთან

დაკავშირებული შელაპარაკებისას, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს ხა----- კუ-----ს, გაშლილი ხელი დაარტყა სახის არეში, მუშტი რამდენჯერმე ჩაარტყა თავის არეში, ფეხი ჩაარტყა რამდენჯერმე წელის არეში, რითაც ხა----- კუ-----მ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ნი----- მა-----მა, დედის ხა----- კუ-----ს დასახმარებლად მისულ თავის 17 წლის ქალიშვილს აფ--- მა-----ას, 15 წლის შვილის ფა----ნ მა-----ს თანდასწრებით, ორჯერ დაარტყა გაშლილი ხელი სახის არეში, ასევე მუშტი ჩაარტყა თვალის არეში, რის შემდეგაც სახლში შესულ აფ--- მა-----ას ყელზე მოუჭირა ხელი, რითაც აფ--- მა-----ამ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა და---რალებულების ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელე---ტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ნი----- მა-----ს დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია ნი----- მა-----ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ნი----- მა-----ს მიერ 2018 წლის 8 იანვარს, შუადღის საათებში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში, თავის საცხოვრებელ სახლში, მეუღლის ხა----- კუ-----სა და 17 წლის ქალიშვილის აფ--- მა-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, რომელსაც ესწრებოდა მისი არასრულწლოვანი შვილი 15 წლის ფა----ნ მა----- ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: და---რალებულების - ხა----- კუ-----ს, აფ--- მა-----ას და მოწმე ფა----ნ მა-----ს, ზა----- მა-----ს, ეი--- მა-----ს დაკითხვის ოქმები, ვუ--- ტა-----ს, ლე--- მე-----ს, ნო----- კუ-----ს, თე----- კუ-----ს, მუ--- ვე-----ის, კა----- გუ-----ს, ზა--- ფა-----ს, მზ- ხა-----ის, ვა----- შა-----ს, რა--- მა-----ის, თა--- ას-----ის, ბა----- კა-----ის, ჩი----- მუ---ის, ბე--- მა-----ის დაკითხვის ოქმები და ექსპერტიზის დასკვნები.

2.3. საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის 24-ე ნაწილის თანახმად, მოწმის ჩვენება არის, მოწმის მიერ სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია სისხლის სამართლის საქმის გარემოებათა შესახებ. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოწმის ჩვენება არის სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია და განაჩენის გამოტანის დროს გამოყენებული

უნდა იქნეს სწორედ მოწმის მიერ სასამართლოში მიცემული ჩვენება.

2.4. ზემოაღნიშნული წესიდან არსებობს გამონაკლისი, რომელიც გათვალისწინებულია საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლით, რომლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, თუ მოწმე არ გამოცხადდა სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე ჩვენების მისაცემად, მისი გამოკითხვის გზით მიღებული ინფორმაციის ან გამოძიების დროს ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად მიცემული ჩვენების საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე საჯაროდ წაკითხვა, აგრეთვე მიღებული ინფორმაციის/ჩვენების აუდიო ან ვიდეოჩანაწერის მოსმენა (დემონსტრირება) დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მოწმე გარდაიცვალა, საქართველოში არ იმყოფება, მისი ადგილსამყოფელი უცნობია ან ამოწურულია სასამართლოს წინაშე მისი წარდგენის ყველა გონივრული შესაძლებლობა და გამოკითხვა/დაკითხვა ამ კოდექსით დადგენილი წესით ჩატარდა. არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად მხოლოდ აღნიშნული მტკიცებულება დაედოს.

2.5. სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს მიერ არასრულწლოვანის დაკითხვის პროცესში მისი საუკეთესო ინტერესებიდან გამომდინარე შეიქმნა არასრულწლოვანთა დაკითხვისათვის საჭირო შესაბამისი გარემო, თუმცა არასრულწლოვანმა მოწმემ - ფა----ნ მა-----მა არ გააკეთა განმარტება მისი მამის - ნი-----ს მიერ ხა----- კუ-----ს მიმართ განხორციელებული ძალადობის და მისი თანდასწრებით აფ--- მა-----ას მიმართ სავარაუდოდ განხორციელებული ძალადობის შესახებ და დააფიქსირა პოზიცია, რომ არ სურდა სასამართლოსთვის ჩვენების მიცემა.

2.6. ამდენად, ვინაიდან არასრულწლოვანმა მოწმემ ფა----ნ მა-----მა სასამართლოს არ მისცა ჩვენება და სახეზე არ არის სსსკ-ის 243-ე მუხლის 1-ლი, მე-2 ნაწილებით და არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულების კოდექსის 52-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევა, სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ შესაძლებლობას გამოიყენოს მოწმის მიერ გამოძიების დროს გამოკითხვისას მიწოდებული ინფორმაცია გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

2.7. ამდენად, საქართველოს შიდა კანონმდებლობიდან და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს ზემოაღნიშნული პრეცედენტებიდან გამომდინარე სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ შესაძლებლობას გამოიყენოს გამოძიების ეტაპზე შედგენილი არასრულწლოვანი მოწმის გამოკითხვის ოქმი და საფუძვლად დაუდოს ნი----- მა-----ს მიერ ხა----- კუ-----ს მიმართ განხორციელებული ძალადობის და არასრულწლოვანი ფა----ნ მა-----ს თანდასწრებით აფ--- მა-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დადგენას.

2.8. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ნი----- მა-----ს სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები გარდა: და---რალეხული - ხა----- კუ-----ს, აფ---

მა-----ას, ჩვენებებისა არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.9. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე გამოკვლეული ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილ თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.10. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ხა----- კუ-----მ განმარტა, რომ 19 წელია არარეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფება ბრალდებულ ნი----- მა-----თან. თანაცხოვრების პერიოდში შეეძინათ ორი შვილი. 2018 წლის 8 იანვარს იმყოფებოდა ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში მდებარე თავის საცხოვრებელ სახლში, საოჯახო საქმეებით იყო დაკავებული, როდესაც მასთან მივიდა მისი მული და დაარტყა. კონფლიქტისთვის თავის არიდების მიზნით იგი მეზობელთან გაიქცა. მეზობელთან ყოფნის დროს მასთან მივიდა მისი მეუღლე ნი----- მა----- და იმ მიზეზით, რომ სარეცხს რატომ არ ურეცხავდა იგი ცემა შეშის ნაჭერით წიხლით და მუშტით. სახლიდან მისი არასრულწლოვანი შვილი აფ--- მა-----ა გამოვიდა მის დასახმარებლად. ნი----- მა-----მა ისიც ცემა. საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულზე ავიდნენ ნი----- მა-----მა იქაც გააგრძელა მათი ცემა, აფ---ს ყელში ხელი მოუჭირა და ახრჩობდა. აფ---ს ცემის ფაქტს შეესწრო მისი არასრულწლოვანი ძმა ფა-----ნ მა-----ი. ჩხუბის დროს მათთან მისთვის უცნობი მამაკაცები მივიდნენ მათ სთხოვა დაერეკათ პოლიციაში. მას სისტემატიურად ავიწროვებენ ოჯახში, მეუღლე მას უმიზეზოდ ეჩხუბებოდა და ცემდა. იმ დღესაც მულმა, დედამთილმა და მამამთილმა უმიზეზოდ დაუწყეს ჩხუბი. ცემის შედეგად მან და აფ---მ მიიღეს დაზ-ნებები, სილურჯები ახლაც ეტყობა, აფ---ს თვალი ჰქონდა შეშუპებული და ჩალურჯებები ეტყობოდა. მანვე განმარტა, რომ ითხოვს ნი----- მა-----ს დასჯას კანონის შესაბამისად.

2.11. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა არასრულწლოვანმა მოწმემ აფ--- მა-----ამ განმარტა, რომ არის ნი----- მა-----სა და ხა----- კუ-----ს შვილი. 2018 წლის 8 იანვარს იმყოფებოდა ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში, მშობლების საძინებელ ოთახში, დედა საოჯახო საქმეებით იყო დაკავებული, ჩხუბის ხმა მოესმა გავიდა და დაინახა რომ დედამის ეჩხუბებოდნენ მისი მამიდა, ბებია და ბაბუა. დედა მეზობელთან გაიქცა. ამ დროს მისი მამა-ნი----- მა----- ტყეში იყო შეშის მოსატანად. ტყიდან დაბრუნების შემდეგ მან კითხა დედა სად იყო-უპასუხა, რომ მეზობელთან, ნი----- მა----- წავიდა და დაუძახა დედას. იგი სახლში, ისევ მშობლების საძინებელ ოთახში იმყოფებოდა როდესაც ხმაურის ხმა შემოესმა, აივანზე გავიდა და დაინახა, რომ მამაისი დედამისს ცემდა, ხელს ურტყამდა სახისა და თავის არეში, ის გასაშველელად ჩავიდა, ნი----- მა-----მა მასაც რამდენიმეჯერ დაარტყა სახის არეში. დარტყმის შედეგად განიცადა ტკივილი, თვალი ტკიოდა. ატირდა და ისევ სახლში შევიდა. მამაისიც შევიდა ყელზე ხელი მოუჭირა და ახრჩობდა, დედა მივიდა დასახმარებლად. დედასაც დაარტყა დარტყმის

შედეგად დედა წაიქცა. ჩხუბის დროს მათთან მისთვის უცნობი მამაკაცები მივიდნენ, დედამ მათ დახმარება სთოვა, მათ პოლიციაში დარეკეს, პოლიცია მოვიდა, ისინი პოლიციის მანქანაში ჩასხდნენ და წავიდნენ პოლიციაში. მისივე განმარტებით ნი----- მა-----ს მიერ მის ცემას ესწრებოდა მისი არასრულწლოვანი ძმა ფა-----ნ მა-----.

2.12. სასამართლო და---რალდებულის ხა----- კუ-----ს და აფ--- მა-----ას ჩვენებებს აფასებს მათი სანდოობის თვალსაზრისით და აღნიშნავს, რომ შინაარსობრივად არ შეიცავს არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობებს და სისხლის სამართლის საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებებთან მიმართებით შესაბამისობაშია, როგორც ერთმანეთთან, ასევე სასამართლოში წარმოდგენილ სხვა წერილობით მტკიცებულებებთან, შესაბამისად, მათში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს. ასევე აღსანიშნავია, რომ აღნიშნული მოწმეების ჩვენებები არ შეიცავს საეჭვო განმარტებებს, რაც კითხვის ნიშნებს გააჩენდა მათ სანდოობასთან დაკავშირებით. საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე არ იკვეთება რაიმე საეჭვო გარემოებები, რაც მიანიშნებდა მოწმეების მიკერძოებაზე და პირად დაინტერესებაზე ბრალდებულის ნი----- მა-----ს საწინააღმდეგოდ.

2.17. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლით გათვალისწინებული გარანტია (დაკითხოს ან დააკითხვინოს ბრალდების მოწმეები და გამოაძახებინოს და დააკითხვინოს დაცვის მოწმეები ბრალდების მოწმეთა თანაბარ პირობებში) ამავე პარაგრაფით განსაზღვრულ დაცვის სხვა „მინიმალურ“ უფლებებთან ერთად წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების ნაწილს, ამავე მუხლის 1-ლი პარაგრაფის საფუძველზე. უფრო ზუსტად, გარანტიის დანიშნულებაა სამართალწარმოების შეჯიბრებითობის უზრუნველყოფა. დაცვას უნდა ჰქონდეს ბრალდებულის წინააღმდეგ არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევისა და საკუთარი მტკიცებულებების წარდგენის შესაძლებლობა. ამ უფლების გამოყენების პირობები უნდა იყოს პროკურორისთვის განსაზღვრული პირობების მსგავსი, რაც მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპს ემსახურება.

2.18. ამდენად, მოწმეთა გამოძახებისა და დაკითხვის უფლება წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების არსებით ელემენტს და მჭიდროდ არის დაკავშირებული მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპთან და უფლებასთან შეჯიბრებით პროცესზე.¹ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლი ადგენს პრინციპს, რომლის შესაბამისადაც ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება მისი თანდასწრებით უნდა იქნეს წარდგენილი საჯარო სასამართლო განხილვაზე შეჯიბრებითობის პრინციპის დაცვით მათი გამოკვლევის მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონაკლისი დაშვებულია იმ პირობით, რომ დაცვის უფლებები არ უნდა შეიზღუდოს, რაც როგორც წესი მოითხოვს, რომ ბრალდებულს საკმარისი შესაძლებლობა უნდა მიეცეს დაკითხოს მოწმე, რომელიც მის წინააღმდეგ აძლევს ჩვენებას.²

2.19. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმის არსებითად განხილვის სტადიაზე მოწმეთა დაკითხვის ეტაპზე დაცვის მხარეს მიეცა სრული შესაძლებლობა ბრალდების მხარესთან თანასწორ პირობებში დაეკითხა ბრალდების მხარისმიერ წარმოდგენილი მოწმეები, რომლებიც ნი----- მა-----ს წინააღმდეგ იძლეოდნენ ჩვენებას. ამდენად, საქმის არსებითად განხილვის დროს სრულად იქნა დაცული ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 (3)(დ) მუხლის მოთხოვნები და დაცვის მხარეს ჰქონდა შესაძლებლობა შეემოწმებინა ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებების სანდოობა, ჯვარედინი დაკითხვის შედეგად მოწმეების - ჩვენებებში არ იკვეთება არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობები, მათი ჩვენებები არის თანმიმდევრული, დამაჯერებელი და ეჭვი მათ სანდოობასთან დაკავშირებით არ არსებობს.

2.20. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ ბრალდებულმა საქმის არსებითი განხილვის დროს სასამართლოს მისცა ჩვენება და განმარტა, რომ 2018 წლის 8 იანვარს ყოფით ნიადაგზე წამოჭრილი შელაპარაკებისას, ჯერ ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში მდებარე მათი საცხოვრებელი სახლის ეზოში გაშლილი ხელით, მუშტით და წიხლით ცემა მისი მეუღლე ხა----- კუ----- და მის დასახმარებლად სახლიდან ეზოში გამოსული მისი არასრულწლოვანი შვილი აფ--- მა-----ა. შემდეგ საცხოვრებელი სახლის მეორე სართულზე მდებარე ოთახში კიდევ ცემა არასრულწლოვან აფ--- მა-----ა. მისივე განმარტებით აფ--- მა-----ას ცემისას მას არ შეუმჩნევია მისი არასრულწლოვანი შვილი ფა-----ნ მა----- იყო თუ არა იქ.

2.21. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.22. სსიპ ლე--- სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 6 თებერვლის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №5000704818 დასკვნით დადგენილია, რომ აფ--- მა-----ას 09.01.18 წ.ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება სისხლჩაქცევა სახის მიდამოში და ნაჭდევი კისრის წინა ზედაპირზე, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლავგი საგნის (საგნების) მოქმედებით, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ შემთხვევის თარიღს და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად.

2.23. სსიპ ლე--- სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 6 თებერვლის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №5000704318 დასკვნით დადგენილია, რომ ხა----- კუ-----ს 09.01.18 წ.ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება სისხლნაჟღერებელი სახისა და გულმკერდის უკანა ზედაპირის მიდამოებში, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლავგი საგნის (საგნების) მოქმედებით, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ შემთხვევის თარიღს და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად.

2.24. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელე---ტურობის, დასაშვებობისა

და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.25. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.26. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.27. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელე---ტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.28. სასამართლო საქმეში არსებულ სადავო მტკიცებულებებსა და იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელე---ტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3.2. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილია, რომ და---რალეული ხა----- კუ----- არის ბრალდებულ ნი---- მა-----ს მეუღლე ხოლო და---რალეული აფ--- მა-----ა შვილი. საქართველოს სსკ-ის 11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

3.3. ამდენად, ბრალდებული ნი---- მა-----, და---რალეულები ხა----- კუ----- და აფ--- მა-----ა საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად ითვლებიან ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.4. სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით და---რალეულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.5. მოცემულ შემთხვევაში და---რალეულ ხა----- კუ-----ს და აფ--- მა-----ას, მოწმეების ზა----- მა-----ს, ეი--- მა-----ს კუ----- ტა-----ს, ლე--- მე-----ს, ნო----- კუ-----ს, თე----- კუ-----ს, მუ----- ვე-----ის, კა----- გუ-----ს, ზა--- ფა-----ს, მზ--- ხა-----ის, ვა----- შა-----ს, რა--- მა-----ის, თა----- ას-----ის, ბა----- კა-----ის, ჩი----- მუ-----ის, ბე--- მა-----ის დაკითხვის ოქმები, სსიპ ლე--- სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 6 თებერვლის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №5000704818 და №5000704318 დასკვნებით დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2018 წლის 8 იანვარს, შუადღის საათებში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ზვარეთში, თავის საცხოვრებელ სახლში, ნი---- მა-----მა, სარეცხის გარეცხვასთან დაკავშირებული შელაპარაკებისას, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს ხა----- კუ-----ს, გაშლილი ხელი დაარტყა სახის არეში, რამდენჯერმე

მუშტი ჩაარტყა თავის არეში, ფეხი ჩაარტყა რამდენჯერმე წელის არეში, რითაც ხა-----
კუ-----მ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ნი----- მა-----მა, დედის
ხა----- კუ-----ს დასახმარებლად მისულ თავის 17 წლის ქალიშვილს აფ--- მა-----ას, 15
წლის შვილის ფა---ნ მა-----ს თანდასწრებით, ორჯერ დაარტყა გაშლილი ხელი სახის
არეში, ასევე მუშტი ჩაარტყა თავის არეში, რის შემდეგაც სახლში შესულ აფ--- მა-----
ას ყელზე მოუჭირა ხელი, რითაც აფ--- მა-----ამ ყველა შემთხვევაში განიცადა
ფიზიკური ტკივილი.

3.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3
პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ
მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით
დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს
კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან
აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც
დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და
სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის
მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.7. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული
კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის
სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი
გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას მხოლოდ უტყუარი და
საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის უფლებაზე,
მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედაკება. ამის
პარალელურად, სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების
შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლიანი განხილვის
კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის
უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია
განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს,
კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა, მოეხდინა
მტკიცებულებათა ავთენტიკურობისა და მისი გამოყენების შედაკების შანსი.
დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ
შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს
(იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (*Yaremenko v. Ukraine*), ადამიანის უფლებათა
ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება, პუნქტი 76).
ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის
(ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსაზრისით გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის
უფლებიდან.

3.8. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი

ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ნი---- მა-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, არასრულწლოვანის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ორი პირის მიმართ. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილს „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით

ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

4.5. მოცემულ შემთხვევაში, ნი---- მა----- პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, ხოლო შემამსუბუქებელ გარემოებებად სასამართლო მიიჩნევს იმ ფაქტს, რომ ბრალდებულ ნი---- მა----- აღიარებას და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, წარსულში არაა ნასამართლევი, ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები.

4.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევი, ჰყავს ორი არასრულწლოვანი შვილი, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია.

4.7. სასამართლო ითვალისწინებს ნი---- მა-----ს კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ნი---- მა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, მასვე საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის თანახმად დამატებითი სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

4.8. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან ნი---- მა-----მა ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამართლევი და აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასიათის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად უნდა დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტურად კონტროლის მიზნით, ნი---- მა-----ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

5. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ნი----- მა-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 44-ე, 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ნი----- მა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

ნი----- მა-----ს საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის თანახმად დამატებითი სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 200 (ორასი) საათის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცნოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

ნი----- მა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყოვნებლივ განთავისუფლდეს სხდომის დარბაზიდან.

ნი----- მა-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 8 იანვრიდან - 2018 წლის 26 მარტის ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის თანახმად მსჯავრდებულ **ნი----- მა-----ს** საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახე განუსაზღვროს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს - სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის

საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი